

ZATERDAG 13 MAART 2021

ZATERDAG IN DE DERDE WEEK VAN DE VEERTIGDAGENTIJD

LEZINGENDIENST

OPENINGSVERS

God, kom mij te hulp.

Heer, haast u mij te helpen.

Eer aan de Vader en de Zoon en de heilige Geest.

Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

HYMNE

Laat ons naar heilig, oud gebruik
weer vieren deze vastentijd,
die in zijn kringloop, welbekend,
van veertig dagen, ons omsluit.

Wet en profeten zijn hierin
vanouds als voorbeeld voorgegaan,
tot Christus hem geheiligd heeft,
de Vorst, die alle tijden schiep.

Laat ons nu sober zijn in spijs,
in drank, in 't spreken en in rust.
Laat ons nu waken voor de Heer,
volhardend bidden, dag en nacht.

Laat ons vermijden al wat schaadt,
wat onze geest te gronde richt,
zodat wij wijken nimmermeer
voor de tiran die ons belaagt.

Verhoor ons, nooit volprezen God,
drievoudig, één en onverdeeld:
geef, dat ons rijk aan vruchten wordt
de heilige tijd, die Gij ons geeft.

PSALMODIE

ANT 1: Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken, voor al zijn weldaden jegens de mensen.

Psalm 107 (106), I

Dankzegging voor de bevrijding

Het woord heeft Hij tot de zonen van Israël gezonden, toen Hij door Jezus Christus de blijde boodschap van vrede verkondigde (Hand. 10, 36).

- 1 Brengt dank aan de Heer, want Hij is goedgunstig,
barmhartig is Hij altijd.
- 2 Laat ieder dat zeggen die God heeft verlost,
die Hij uit de hand van de vijand bevrijdde;
- 3 Of die Hij terugbracht uit verre landen,
van oost of west, uit het noorden of zuiden.
- 4 Zij doolden rond in de barre woestijn,
ze vonden geen weg naar bewoonbare plaatsen.
- 5 Ze hadden honger en leden dorst;
ze waren de dood nabij.
- 6 Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.
- 7 Hij leidde hen langs een veilige weg,
zodat ze een woonplaats vonden.
- 8 Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen.
- 9 Omdat Hij de dorstige heeft gelaafd,
de hongerige verzadigd.
- 10 Zij zaten in diepe duisternis,
in ijzeren boeien gevangen,
- 11 Omdat zij Gods wetten verworpen hadden,
de wil van de Allerhoogste veracht.
- 12 Zij werden daarom door rampen getroffen,
zij struikelden, vonden geen steun.
- 13 Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.
- 14 Hij trok hen omhoog uit de duisternis
en heeft hun boeien verbroken.
- 15 Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen.
- 16 Want Hij brak de bronzen poorten open
en sloeg de ijzeren grendels stuk.
Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.
Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

ANT 1: Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken, voor al zijn weldaden jegens de mensen.

ANT 2: Zij ondervonden de macht en de grootheid van de Heer.

Psalm 107 (106), II

- 17 Zij werden door ziekte bezocht om hun zonden,
met kwalen geslagen door eigen schuld.
- 18 Ze konden geen voedsel meer verdragen
en stonden reeds voor de poort van de dood.
- 19 Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.
- 20 Hij zond zijn bode om hen te genezen
en rukte hen weg van het graf.
- 21 Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen,
- 22 En Hem hun offer van dankbaarheid brengen,
zijn daden met blijdschap verhalen.
- 23 Zij scheepten zich in om de zee op te gaan,
om handel te drijven over het water.
- 24 Zij ondervonden de macht van de Heer,
zijn grootheid boven de kolkende afgrond.
- 25 Hij sprak en er gierde een stormwind aan,
die zweepte de golven op;
- 26 Ze rezen omhoog en zonken weer neer,
ze waren verlamd van ontzetting.
- 27 Ze rolden en tuimelden als beschonken,
hun zeemanschap diende tot niets.
- 28 Toen riepen zij tot de Heer in hun nood
en Hij bevrijdde hen uit hun ellende.
- 29 Hij deed de storm tot een briesje bedaren
en bracht de golven tot rust;
- 30 Hij gaf hun kalmte en nieuwe moed
en bracht hen in veilige haven.
- 31 Zij moeten de Heer voor zijn goedheid danken,
voor al zijn weldaden jegens de mensen,
- 32 Voor al het volk Hem eer bewijzen,
Hem loven in de bijeenkomst der oudsten.
Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.
Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

ANT 2: Zij ondervonden de macht en de grootheid van de Heer.

ANT 3: Rechtschapenen zien zijn weldaden en zijn er verheugd om; zij beseffen Gods erbarming.

Psalm 107 (106), III

- 33 Hij maakte rivieren tot droge ravijnen
en waterbronnen tot dorstige grond;

34 Een vruchtbare streek werd een zoutwoestijn
om de verdorvenheid van zijn bewoners.

35 Maar in de woestijn schiep Hij waterplassen
en dorre grond werd een bronnenveld.

36 Daar gaf Hij hongerigen een woonplaats,
zij bouwden zich daar een stad;

37 Bezaaiden er akkers en plantten een wijngaard
en plukten de vruchten ervan.

38 Hij zegende hen en zij namen toe,
hun kudde liet Hij niet slinken.

39 Eerst waren zij slechts gering en gekweld
door velerlei rampspoed en leed;

40 Maar Hij gaf de machtigen prijs aan verachting
en liet hen ronddolen in de woestijn;

41 De arme richtte Hij op uit zijn zorgen,
families werden als kudde zo groot.

42 Rechtschapenen zien het en zijn er verheugd om,
maar alle kwaad wordt de mond gesnoerd.

43 Wie is er zo wijs dat hij dit in het oog houdt
en Gods erbarming beseft?
Eer aan de Vader en de Zoon
en de heilige Geest.
Zoals het was in het begin en nu en altijd
en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

ANT 3: Rechtschapenen zien zijn weldaden en zijn er verheugd om; zij beseffen Gods erbarming.

VERS

℣. Wie de waarheid doet, gaat naar het licht.
℞. Opdat zijn werken openbaar gemaakt worden.

EERSTE LEZING MET RESPONSORIUM

Uit de brief aan de Hebreëen 6, 9-20

De trouw van God, onze hoop.

Ook al spreken wij zo streng: in uw geval, vrienden, zijn wij overtuigd van iets beters: gij zijt op weg naar het heil. God is rechtvaardig. Hij kan niet vergeten wat gij uit liefde voor zijn Naam hebt gedaan, al de diensten die gij de heiligen hebt bewezen en nog bewijst. Maar ik zou wensen dat ieder van u dezelfde vurige ijver blijft tonen, totdat uw hoop geheel in vervulling is gegaan. Ge moogt niet lui worden, maar moet een voorbeeld nemen aan hen die door geloof en geduld deel krijgen aan de beloften.

Toen God aan Abraham zijn belofte deed, zwoer Hij bij zichzelf, daar Hij niemand boven zich had om bij te zweren: 'Ik beloof dat Ik u zal zegenen en uw nageslacht

talrijk zal maken.' Abraham heeft dan ook, na lang en geduldig wachten, gekregen wat hem beloofd was. Mensen zweren bij een hogere macht, en de eed is voor hen de hoogste vorm van bevestiging, die alle tegenspraak moet uitsluiten. En zo heeft God met een eed voor zijn belofte willen instaan, om de erfgenamen van de belofte nog duidelijker te tonen hoe onwrikbaar vast zijn besluit was. God heeft dus twee onherroepelijke daden gesteld die het Hem onmogelijk maken ons te bedriegen; en ons, vluchtelingen, sporen ze krachtig aan ons vast te klampen aan de hoop op het heil. De hoop is het veilige en vaste anker van onze ziel. Zij dringt door binnen het heiligdom, waar Jezus voor ons als voorloper is binnengegaan, nu Hij voor eeuwig hogepriester is geworden op de wijze van Melchisédek.

Vgl. Heb. 6, 19.20; 7, 24.25

Als voorloper is Jezus voor ons binnengegaan in het heiligdom, nu Hij voor eeuwig hogepriester is geworden op de wijze van Melchisédek; Hij leeft altijd om onze voorspreker te zijn.

Zijn priesterschap is onvervreemdbaar; daarom is Hij ook in staat hen die door zijn tussenkomst God naderen, voor altijd te redden. Hij leeft altijd om onze voorspreker te zijn.

TWEDE LEZING MET RESPONSORIUM

Uit de verhandeling van de heilige Augustinus, bisschop van Hippo († 430), op psalm 86 (85)

Christus bidt voor ons, in ons en wij bidden tot Hem.

God kon de mensen geen heerlijker weldaad bewijzen dan hun zijn eigen Woord, waardoor Hij alles geschapen heeft, als hoofd te schenken, en hen met dit hoofd te verbinden als zijn ledematen, opdat Hij Zoon van God en Mensenzoon zou zijn: één God met de Vader en één mens met de mensen. God deed dit, opdat wij niet tot Hem zouden bidden los van de Zoon. Hij wilde dat het lichaam van Christus niet zou bidden los van zijn hoofd, maar dat Hij de enige Verlosser van zijn lichaam zou zijn: onze Heer Jezus Christus, Zoon van God, die voor ons bidt, in ons bidt en tot wie wij bidden.

Hij bidt voor ons als onze priester; Hij bidt in ons als ons hoofd; Hij ontvangt onze gebeden als onze God. Laten wij dus onze stemmen in Hem herkennen en zijn stem in ons. Als er, vooral in de profetieën, dingen gezegd worden over de Heer Jezus Christus die God onwaardig zijn en Hem in zekere zin omlaag halen, laten wij er dan niet bang voor zijn ze aan Hem toe te schrijven, want Hijzelf is er niet voor teruggeschrokken zich tot een van de onzen te maken. Zeker, de hele schepping staat Hem ten dienste, want door Hem is de hele schepping gemaakt. Wij dringen door in zijn goddelijkheid en daarmee in zijn verhevenheid, als wij horen zeggen: 'In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alles is door Hem geworden en zonder Hem is niets geworden' (Joh. 1, 1-3). Hier richten we onze blik op de goddelijkheid van de Zoon van God, die boven alles verheven is en uitgaat boven

de volmaaktste schepselen. Maar het is ook in de Schrift dat wij Hem horen weeklagen, bidden en belijden.

Wij schrikken ervoor terug deze dingen aan Hem toe te schrijven. Onze geest, nog geheel vervuld van de overdenking van zijn goddelijk wezen, is niet bereid tot zijn nederigheid af te dalen. Wij vrezen Hem te beledigen door te erkennen dat onze woorden van een mens zijn, tot wie wij onze woorden richten wanneer wij tot God bidden. Daarom aarzelt onze geest en probeert een andere uitleg aan deze woorden te geven. Maar de Schrift levert ons geen andere oplossing dan niet te wijken voor de werkelijkheid dat God zelf weeklaagt, smeekt en belijdt. Laat onze geest waakzaam zijn en goed opletten in diep geloof. Dan zal hij opmerken dat degene die hij eerst heeft beschouwd in zijn goddelijke staat, de gedaante van een slaaf heeft aangenomen en zichzelf gelijk heeft gemaakt aan de mensen. Hij heeft zich gedragen als een mens. Hij heeft zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood. Hij heeft de woorden van de psalmist tot de zijne willen maken, toen Hij hangende aan het kruis, uitriep: 'Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij?' (Ps. 22 (21), 1).

Als God ontvangt Hij onze gebeden; in de gestalte van een mens bidt Hij ze zelf. Enerzijds Schepper, anderzijds schepsel, is Hijzelf niet veranderd, maar neemt Hij de gestalte aan van een veranderlijk schepsel om het te veranderen en maakt van zichzelf en ons één enkele mens, hoofd en lichaam. Laten wij dus bidden tot Hem, door Hem en in Hem; laten wij spreken met Hem, en Hij spreekt samen met ons.

Joh. 16, 24.23

Tot nu toe hebt gij niets gevraagd in mijn Naam. Vraagt en gij zult verkrijgen, opdat uw vreugde volkomen zij.

Voorwaar, voorwaar Ik zeg u: wat gij de Vader ook zult vragen, Hij zal het u geven in mijn Naam.

Vraagt en gij zult verkrijgen, opdat uw vreugde volkomen zij.

AFSLUITEND GEBED

Laat ons bidden.

Heer, met vreugde bereiden wij ons voor op Pasen. Wij vragen te mogen leven van dit feest, zodat wij tot de volle vreugde komen die de vrucht is der verlossing. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en heerst in de eenheid van de heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen.

Amen.

Loven wij de Heer.

Wij danken God.